

Scouting Allart van Heemstede

website www.allartvanheemstede.nl
email info@allartvanheemstede.nl
telefoon 010-4745193 (alleen op zaterdag)

Bezoekadres:
Lemsterlandhoeve 70
3137 GM Vlaardingen

Postadres:
Postbus 6090
3130 DB Vlaardingen

Rekeningnummer t.b.v. contributie:
ING bank: P30.49.256

Wapen van Holy

verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 150 exemplaren voor vragen en opmerkingen: Eric Winkel
wapenvanholy@allartvanheemstede.nl

Wapen van Holy

JAARGANG 11/12 NUMMER 1
September 2011

Nieuws van de groep

> Messenger of Peace 2

Nieuws uit de spelonderdelen

> Allartknagertjes 3

> St. Jorishorde 4

> Esta-la-Vista 5

> Troubadoursvendel 6

> We gaan het simpel maken 6

Jamboree belevenissen

> Wereldjamboree 8

> Honingdropjes op de Wereldjamboree 8

> Bezoekersdag Wereldjamboree 9

> De Jamboree in Spring Town! 9

> Je weet dat je op de WJ geweest bent als je 10

Zonder Allart-das

> Allart zonder Allart-das 10

Wapenfeiten

> Uit het Wapen van Holy van februari 1977 11

Kalender

> September - november 2011 11

"(...) rond te huppelen in het bos."

WJ 2011
>> 9

Van de redactie

Eric Winkel

Dit is alweer het eerste Wapen van Holy van dit seizoen. Natuurlijk boordevol terugblikken op de WereldJamboree en de zomerkampen. Helaas is het niet gelukt om van alle onderdelen een stukje te krijgen, dus het kan zijn dat het onderdeel van uw zoon of dochter ontbreekt in dit nummer.

Gelukkig hebben alle onderdelen een presentatie van hun zomerkamp gegeven tijdens de seizoensopening. Het was goed weer en gezellig druk.

Verder maken we (opnieuw) kennis met de naamgever van onze groep.

Veel leesplezier.

<<

Nieuws van de groep

Messenger of Peace

Han Admiraal

Het slot van de Wereldjamboree in Zweden heb ik LIVE kunnen volgen vanuit de huiskamer dankzij internet en de inspanningen van het mediateam van de WJ2011. Het heeft wel wat om vanuit het comfort van de eigen woning te kijken naar 40.000 scouts die ondanks hevige regenval genieten van een muzikaal slotstuk en een koning die met de hele meute een kampvuur yell doet. Eén van de onderdelen van de sluiting was het herhalen van de zin 'I am a messenger

of peace' door de verzamelde scouts. Het was onderdeel van een campagne die was ingezet om scouts wereldwijd boodschappers te maken van iets wat allang niet meer gemeengoed is in deze wereld: het met elkaar kunnen samenleven en samenwerken in vrede.

De World Organisation of the Scout Movement heeft al jaren hoog in het vaandel staan dat scouting een bijdrage levert aan die betere wereld. De organisatie werkt nauw samen met UNESCO en op de jamborees is het Global Development Village een vast programmapunt. Dit jaar kwam daar ook het Messenger of Peace programma bij. Wat mij opviel toen ik Allart scouts vroeg wat ze van de WJ2011 vonden, er eigenlijk juist op deze twee onderdelen kritiek was. De WJ2011 was wel heel erg met maatschappelijke thema's bezig en het met elkaar scouting activiteiten doen leek beperkt te zijn tot het Camp-in-Camp wat door iedereen als hoogtepunt werd ervaren.

Community service, ofwel het maatschappelijk betrokken zijn en je inzetten voor de samenleving is voor vele nationale scoutingorganisaties één van de hoofddoelen. Voor de WOSM is het ook een belangrijk onderdeel van het scoutingprogramma. Hoe zit dat in Nederland eigenlijk? Ik denk een stuk minder afgaande op de reactie van onze leden. Maatschappelijke stage is al erg genoeg, laat staan

dat ik daar ook bij scouting mee bezig moet zijn. In een opsomming van de maatschappelijke rol van scouting in Nederland moet hard gezocht worden naar voorbeelden. Dat veel scoutinggroepen actief zijn op Koninginnedag en Dodenherdenking geldt zo'n beetje als voorbeeld van die maatschappelijke betrokkenheid.

Het heeft mij wel aan het denken gezet. Natuurlijk moet scouting op de eerste plaats de leden een aantrekkelijk programma bieden. We zullen wel moeten, de concurrentie met andere vrijetijdsactiviteiten is moordend. Het ligt voor de hand om bij scouting veel spel en outdoor in het programma op te nemen. Toch zou het ons sieren als we ook eens zouden nadenken over die andere kant van scouting. Scouting zou midden in die samenleving moeten staan en mag daar ook best aan bijdragen. Het feit dat veel van onze leden zich kennelijk niet aangesproken voelde door de maatschappelijke kant die op de WJ2011 werd getoond roept vragen op. Tegelijkertijd moeten we ook vast stellen dat we iedere zaterdag in relatieve rust en vrede het scoutingspel weten te spelen. In die zin zijn we misschien toch wel een beetje 'messengers of peace' maar wel met ruimte voor ontwikkeling. Scouting blijft een uitdaging en volop avontuur.

<<

Allartknagertjes

Wokkel

Wij met de Bevers hebben ook niet stil gezeten de laatste tijd! De week voor kamp zouden we nog een sportdag hebben met alle bevers uit de regio. Deze dag ging helaas niet door omdat er zulk slecht weer verwacht werd. Dus hebben we gewoon een opkomst gehouden op het clubhuis

Maar dan nu toch wel het hoogtepunt van de afgelopen tijd.....ZOMERKAMP! De Bevers hadden al 2x 1 nachtje op het clubhuis geslapen.. Dus (bijna) iedereen was er klaar voor. Vrijdagmiddag vertrok de leiding naar Alphen a/d Rijn met een lekker zonnetje. Toen was het al snel 19.30u en kwamen de Bevers. 's Avonds hebben we het grote leidingsspel gedaan. We begrepen dat iedere Bever een uitnodiging had gehad voor het Safarikamp, want ja dat was ons thema!

Voordat we op kamp gingen, hadden we een brief ontvangen van Leo Leeuwenstein. Er was een Toekan ei gestolen in Avifauna door een man met een rode "Bas"- tas en Leo vroeg of wij als stoere Bevers wilden helpen. We hadden besloten dat we hem natuurlijk zouden helpen.

Zaterdag waren we al vroeg opgestaan en toen de leiding uit het raam keek zagen ze een hoop regen naar beneden vallen! Aangezien het pas 7.00 uur was en we om 10.00 uur weg zouden gaan hadden we nog stiekem de hoop dat het droog zou worden. Maar helaas.. om 10.00 uur vertrokken we in de stromende regen naar de bushalte om naar Avifauna te gaan.. We hadden er nog even over gedacht om naar een overdekt binnenzwembad te gaan... maar Bevers zijn stoer dus die kunnen ook wel tegen een beetje regen. Om 10.30 uur kwamen we aan in Avifauna en waren er 3 groepjes: Bavianen, Everzwijnen en de Leeuwen. In die groepjes gingen we het park verkennen. Na een uurtje begon het echt te hard te regenen zodat we besloten te gaan schuilen. Gelukkig was dit in een hele grote speelhal met een ballenbak, spookhuis met als klap op de vuurpijl: botsauto's !!! Ook de leiding vond dit erg leuk! Dunk heeft ook nog laten zien hoe sterk hij was met armpje drukken. We mochten in deze speelhal gelukkig ook lunchen. Na het eten was het weer een stuk beter, want er was buiten ook nog een heel leuke speeltuin. De kinderen konden lekker karten of in de botsbootjes. De kinderen zonder zwemdiploma gingen hier met een leiding in. Vooral Dunk had het lastig als het botsbootje onder de brug door moest.

Daarna zijn we toch nog maar even het park in gegaan, ook al was de speeltuin erg leuk en hebben sommige Bevers zelfs de Toekans gezien, met een ei.. maar waar was het andere?? Na een leuke dag keerden we terug naar het clubhuis en hebben we lekkere hamburgers met gebakken aardappeltjes gegeten. 's Avonds gingen we nog een dieren spel bij het strandje doen, dat was vlakbij. Daarna lekker naar bed, want iedereen was wel moe na zo'n leuke dag.

Zondag hebben de bevers uitgeslapen. Om 9.00u (!) besloten we ze toch maar wakker te maken. Na

het ochtendritueel en ontbijt gingen we een spel doen op het strand. Opeens hoorden Woeps en Wokkel iemand "SOEPKIP" roepen. Dit hadden we afgesproken met de Bevers om te roepen als je iemand met een "Bas"- tas zag. De slimme Bevers zagen iemand met een "Bas"-tas lopen.. Deze man (dief) ging zitten op een bankje en zette de "Bas"-tas naast zich neer.. Fladder had ook een "Bas"-tas meegenomen met een tennisbal erin. Dit zou heel moeilijk en lastig gaan worden, want de man zat vlakbij de tas. Dus zouden Emma en Wokkel de dief afleiden en Woeps en Daan zouden de "Bas"-tassen stiekem omwisselen.... Gelukkig kon Emma zo goed vertellen over de kinderboerderij dat de dief helemaal niks door had.. Ondertussen had Daan de tassen omgewisseld en renden we met alle Bevers terug naar het clubhuis. Fladder had gelukkig het hek dicht en op slot gedaan, want toen Wokkel en Emma terug renden, fietste de dief nog voorbij. Maar GELUKKIG had hij nog niks door! Wokkel en Woeps hadden lekkere tosti's gebakken, dus gingen we die lekker eten en erna hebben we nog een spelletje ganzenbord gedaan. Daarna hebben we Leo Leeuwenstein gebeld dat we het Toekan- ei hadden. Hij zat op dat moment in Duitsland om te zoeken en zou 's avonds terugkomen om het ei op te halen. Dit heeft hij ook gedaan toen de leiding nog aan het opruimen was. Dus Leo was weer helemaal blij!

We hebben echt een super kamp gehad!!! Ondanks het slechte weer was het erg leuk en geslaagd!!

Helaas gaan Dunk en Fladder ons allebei verlaten. Dunk en Fladder vliegen beide over naar de Welpen. We zullen ze zeker missen. Maar ze zullen af en toe nog meedraaien met de Bevers. Ook gaan er weer een hoop kinderen overvliegen en komen er weer nieuwe kinderen bij. Kortom er gaat weer een hoop veranderen!

Tot het volgende Wapen van Holy!

<<

St. Jorishorde

Ikki

Vanuit een speciale plek in het oerwoud schrijf ik een stukje over de avonturen van de welpen. Vanaf deze plek heb ik een goed uitzicht op de grote rivier waar Jacala lekker ligt en Hati langs de oevers wandelt met alle olifanten. In de lucht vliegt Chill nog rondjes op de plek waar de welpen een hele week grootse avonturen hebben bleefd.

Het begon allemaal op een normale zaterdag er kwam opeens een vreemde man de jungle in, de welpen vroegen zich af: 'wie is dat?'. Hij stelde zich voor met de naam Peter van Loon de broer van Paul van Loon. Iedereen vroeg aan elkaar "wat wil hij van ons" dat hoorde Peter van Loon natuurlijk ook en hij begon meteen te vertellen. Hij zei dat zijn broer normaal naar Hilversum gaat om zijn verhalen te schrijven maar dat Paul van Loon de griezels heeft gemist. Nu is hij heel verdrietig en heeft geen inspiratie. Paul van Loon had gehoord dat wij deze

keer op kamp gingen naar Hilversum en vroeg zich af of wij daar wat inspiratie konden opschrijven om vervolgens naar hem op te sturen. Dat wilden de welpen wel en daar begon een nieuw avontuur. In Hilversum aangekomen stond er bij het clubhuis een bushalte. Zou dat de halte zijn van de griezelsbus? We zullen het wel te weten komen door de week heen.

Op zondag tijdens een groot spel worden de welpen bij elkaar geroepen met de melding dat Opa Weerwolf is gezien. De welpen gaan op onderzoek uit en het klopt: Opa Weerwolf ligt boven in een boom te slapen. Laten we hem maar niet wakker maken, we gaan heel stil weer weg. Een aantal uur later is er opeens iemand op het veld zijn tent aan het opzetten. Wie is dat? Het is een premiejager hij vraagt of wij een weerwolf hebben gezien. Hij moet er namelijk een vangen voor het ministerie van duistere zaken. We willen niet dat Opa Weerwolf wordt gevangen dus houden we slim ons mond.

De volgende dag helpt de premiejager ons met een tocht om er voor te zorgen dat we ingrediënten krijgen. Ingrediënten die ons beschermen tegen duistere wezens. Als we 's avonds nog wat aan het drinken zijn komen er opeens vampieren langs. Dat is heel spannend!! Gelukkig hebben we knoflook gevonden tijdens de tocht. De vampieren kwamen erg dichtbij maar renden weg nadat ze de knoflook hadden geroken.

Op woensdag gingen we naar het zwembad. Op weg naar het zwembad lieten we vrachtwagens toeteren door met ons arm in de lucht net te doen of we zelf aan het toeteren waren. Het zwembad zelf was een groot succes met een leuke glijbaan een lekker bubbelbad en een heel koud bad.

Op donderdag zijn de welpen er op uitgetrokken om lekker te winkelen. Vrijdag hadden we de bonte avond waar we onder andere een toneelstukje en modeshow hadden. De volgende dag gingen de welpen naar huis en hopelijk kunnen ze terugkijken op een leuk kamp, de leiding in iedergeval wel. Ook dit jaar hebben de welpen heerlijk hun buikjes rond kunnen eten. Dankzij Paul en Jet (de supers) konden wij goed gevoed de week doorkomen.

Na 6 weken niet meer bij elkaar geweest te zijn wordt het seizoen weer geopend, we hopen dat dit een leuk seizoen wordt en dat er weer nieuwe welpen in de horde bij komen. Nu het seizoen weer is geopend komt er nog een heel speciale opkomst aan, wat dit gaat worden is nog een verrassing, als uitnodiging van Tjip. Tjip gaat de welpen verlaten. Haar superleidingcarriere begon bij de bevers. In september 2007 maakte zij de overgang naar de welpen. Vier seizoenen was zij een onmisbare kracht binnen het welpenteam. Tjip: je stopt als leiding, maar je blijft een super toffe vrijwilliger. Namens het welpenteam: het gaat je goed. Ook Beo is inmiddels niet meer actief verbonden aan het welpenteam. Beo: je laat een goed team achter. Daar mag je trots op zijn. Zo zijn wij ook trots op jou. Zowel Beo als Tjip blijven ereleden.

In september gaan we jamergenoeg afscheid nemen van Bram, Hugo, Julian K., Sjors en Julian T. Voor deze welpen komt er nog een overvliegweekendje. De leiding hoopt dat ze veel hebben beleefd en geleerd in de jungle. En goed kunnen terugkijken op hun welpentijd.

<<

Esta-la-Vista

Knetter

De esta's boften dit jaar, want zij hadden een extra opkomst! Toen iedereen al op kamp ging hadden wij nog een gewone opkomst. Nou ja, gewoon? We hadden de week ervoor allemaal een soort kever in onze brievenbus gekregen. Sommige esta's wisten dat dit een Egyptische scarabee was. Hierin vroeg ene Sarah ons of we haar wilden helpen met het zoeken naar een Egyptische schat. Deze schat zou in Ermelo moeten liggen en daar gingen wij toevallig ook op kamp! Sarah kon ons er alleen niet teveel over vertellen, want als deze brieven dan in slechte handen zouden komen hadden we natuurlijk een probleem. Maar tijdens het tijger en sluispel vonden we nog een brief. Ze had geen tijd om langs te komen, maar ze hoopte dat we haar toch wel wilden helpen. Gelukkig stond daar wel haar adres op, zodat we haar een brief konden sturen met de vraag of ze de 1e zaterdag van ons kamp langs zou willen komen. We hadden namelijk nog wel wat vragen, maar we wilden haar natuurlijk wel helpen! Na nog een weekje wachten was het dan eindelijk zover: ook de esta's gingen op kamp. In Ermelo aangekomen ontdekten we al snel een schatkaart in onze brievenbus. We dachten dat hij wel van Sarah zou zijn en dus gingen we meteen maar op zoek naar de schat. En na even goed zoeken vonden we de schat! We waren allemaal heel erg blij en hoopten dat Sarah 's avonds langs zou komen zodat we de schat meteen konden laten zien. Maar de blijdschap was helaas maar van korte duur, want bijna meteen kwam er een oude vrouw uit de bosjes die begon te roepen wat wij met die schat deden. Zij vertelde ons dat het een schat was van een Egyptische farao, die zij moest bewaken. En zij vertelde dat er een vloek over die schat heerste. We waren nu allemaal vervloekt en we hadden een week om dit op te lossen. Om van de vloek af te komen moesten wij goede Egyptenaren worden, goed naar de leiding luisteren en goed slapen. Maar dat was voor de esta's niet altijd even makkelijk. De eerste nacht werd er maar weinig geslapen en de volgende dag ontvingen we dus een brief, waarin stond dat we beter ons best moesten doen en moesten laten zien dat we sportieve en sterke Egyptenaren waren. Ook stond erin dat de vloek zijn werking had gedaan en dat we dat later wel zouden ontdekken. Na een dag hard sporten ontdekten we 's avonds wat de vloek met ons had gedaan, alle tandenborstels waren verdwenen! Gelukkig vonden we na even zoeken onze gemummificeerde tandenborstels weer terug en konden we lekker gaan slapen. Maar dat sporten van ons was niet genoeg, het moest nog zwaarder, dus besloten we de volgende dag een lange tocht te gaan lopen. Dat was hopelijk goed genoeg om een stoere Egyptenaar te worden.

Het was inderdaad een lange tocht, maar gelukkig was er halverwege een post met een speeltuin en een lekkere lunch! Vol goede moed liepen we verder en moe maar voldaan kwamen we terug op het clubhuis. Daar bleek de vloek echter nog niet over te zijn, want dit keer was de wc helemaal gemummificeerd! We vonden een brief dat we wel sportief genoeg waren, maar niet creatief genoeg, dus besloten we de volgende dag in het zwembad onze Egyptische dansmoves uit te testen. Ik moet zeggen dat het heel erg goed ging, maar het was weer niet genoeg, want toen we terugkwamen waren alle bedden verwisseld! Gelukkig vond iedereen zijn eigen plekje weer terug en in het rustuurtje kregen we weer een brief. Ze had erg gelachen om onze dansjes, maar het was

nog steeds niet genoeg. Een goede Egyptenaar gaf zijn geld ook verstandig uit, we moesten maar eens bewijzen dat wij dat ook konden. Dus de volgende dag, je raad het al, gingen we naar de stad. Alle esta's kochten leuke dingen, maar of ze ook nuttig genoeg waren? 's Avonds bleek van niet. We wilden in de brievenbus gaan kijken of er post was, maar we konden niet eens meer bij de brievenbus komen. Overall lag troep. Gelukkig was het met z'n allen zo opgeruimd en vonden we toch nog een brief. Speelgoed was toch niet nuttig en we waren veel te egoïstisch bezig geweest! We moesten maar eens laten zien dat we goed samen konden werken! Dat deden we de volgende dag in het speelbos. Er werden allerlei spelletjes gedaan waarbij goed moest worden samengewerkt en er werden mooie hutten gebouwd. We hadden erg ons best gedaan, nu moest het toch wel goed genoeg zijn? Maar 's avonds ontvingen we weer een brief. Of we iemand misten. We keken rond en zagen dat Zaza er ineens niet meer was. Er zat een soort kaartje bij waar we een paar dingen van herkenden en we besloten Zaza te gaan zoeken. Ze zat in de regen, vastgebonden aan een boom en was al half gemummificeerd. De oude vrouw stond erbij en vertelde dat we bijna van de vloek afwaren als we nog een dag ons best zouden doen. We moesten een spel spelen en dan zouden we het recept ontvangen voor het tegengif. We maakten Zaza snel los en zij vertelde het hele verhaal. Gelukkig vonden we de volgende ochtend het spel. We deden goed ons best en vonden uiteindelijk alle ingrediënten voor het tegengif. Het zag er erg vies uit, maar we smeerden het toch allemaal over onze handen om van de vloek af te komen. En het lukte! Dat vierden we met een lekker watergevecht, want het weer was ook een stuk beter geworden nu de vloek weg was. 's Avonds was natuurlijk de bonte avond en de volgende dag was het helaas alweer tijd om naar huis te gaan. Ondanks de vloek was het toch een heel erg leuk kamp!

<<

Troubadoursvendel

Marloes

Ja, natuurlijk gingen de padvindsters kamperen op kamp! Maar hun tenten veranderden in superluxe hotels. De pv's gingen de concurrentiestrijd aan met goede namen als het Deltahotel, maar hun eigen Golden Tulip en het Hilton konden dat wel aan. Regelmatig vond een padvindster een geheimzinnig briefje van Herman den Blijker met daarop een opdracht. Wat moet er bijvoorbeeld gebeuren als er Italianen naar jullie hotel komen omdat het Italiaans restaurant in Nijmegen gesloten blijkt te zijn? De padvindsters weten inmiddels het enige juiste antwoord, en met resultaat, want de Italianen

smulden van hun pizza's. De ene gast maakte het nog gekker met zijn eis dan de ander. Wilden de Duitsers alleen maar een barbecue, de Grieken wilden per se kunnen sporten. Gelukkig waren de managers overal voor in. Alleen de sportdag bleek anders uit te pakken. Maar ja, is liggen op het strand en praten over sport niet goed genoeg voor een sportdag?

In Nijmegen hebben onze managers de Japanners laten zien wat de stad zoal in huis heeft en voor de Afrikaanse diplomaten die langs kwamen hebben ze een dagprogramma in elkaar gezet. Met iedere opdracht konden de hotels punten verdienen en iedere dag bij de opening konden ze zien hoe ze ervoor stonden. Sommige hotels waren echte concurrenten, andere hotels niet meer, nadat daar bijvoorbeeld een moord was gepleegd. Deze moord werd gelukkig opgelost door de dames en heren van de Allart en de Oriongroep. Door hun inzet kon het kamermeisje achter slot en grendel gezet worden en Jan Smit beginnen met de verwerking van de dood van zijn zusje.

Op de bonte avond, geheel in stijl georganiseerd voor onze Amerikaanse gasten, kregen we een hoop te zien. Er werd toneelgespeeld, gezongen en we kregen zelfs een schermles! Zaterdagochtend moesten we alweer vroeg weg en nadat we op de Allart het kamp hadden afgesloten kon iedereen naar huis om te gaan douchen en bij te slapen...

<<

We gaan het simpel maken

Han Admiraal

We gaan het allemaal een stuk eenvoudiger maken. Dat was althans de gedachtegang van de Landelijke Raad van Scouting Nederland toen zij het besluit nam over de speltaknamen. Het was best lastig om aan buitenstaanders uit te leggen dat welpen, esta's, kabouters en dolfinen -in de wandelgangen DWEK genoemd- allemaal gingen over dezelfde leeftijdsgroep binnen Scouting Nederland. Dus moest er gekozen worden voor één naam per leeftijdsgroep. Na een enquête onder de leden, allerlei onderzoeken werd er gekozen voor: bevers, welpen, scouts, explorers en roverscouts.

Al een tijdje geleden heeft de groepsraad van de Allart besloten dat we stapsgewijs alle veranderingen gaan invoeren. Het nieuwe uniform, een nieuwe huisstijl, nieuwe spelvormen, invoering van praktijkbegeleiding. Het is een hele verandering. Nu gaan we stap voor stap dus ook de nieuwe speltaknamen invoeren. Dat is wel een hele overgang omdat tot nu toe ieder spelonderdeel de naam had van een speltak. Zo spraken we over bevers, welpen, esta's, kabouters, padvindsters, verkenners, explorers en stam. De eigen namen van de spelonderdelen, die iedereen op zijn scoutfit heeft staan, waren een beetje uit zicht verdwenen. Het was natuurlijk ook een beetje dubbelop.

Met het introduceren van de nieuwe speltaknamen gaan we binnen de Allart weer gebruik maken van de eigen namen van de spelonderdelen. Dus in plaats van welpen, esta's en kabouters, hebben we het voortaan over de welpen van de St. Jorishorde, de welpen van de Hokabokring en de welpen van Esta-la-Vista. Misschien is dat voor de jeugdleden wel duidelijk, voor ouders blijkt het allemaal wat lastig. Daarom op de volgende pagina een overzicht van alle leeftijdsgroepen, de bijhorende speltaknaam en de eigen namen van de spelonderdelen. Het is even wennen voor iedereen maar het geeft ons ook de kans om namen die al heel lang bestaan weer eens te gebruiken. Zo bestaat de Hokabokring al sinds 1 september 1971. Dat is wel twee jaar vóórdat de Allart werd opgericht. De namen van de spelonderdelen hebben dus allemaal een ontstaansgeschiedenis waarover een volgende keer meer. Toch een tipje van de sluier: de naam Hokabo betekent Holy Kabouters en werd gegeven aan de kabouterkring die als allereerste scoutingonderdeel in de geschiedenis van de Holy-wijk in het wijkcentrum De Heipaal op 1 september 1971 van start ging.

<<

Gemengd

Allartknagertjes*v/h Bevers*

Opgericht: 1990

Esta-la-Vista*v/h Esta's*

Opgericht: 1996

Conjunction '93*v/h Explorers*

Opgericht: 1993

Bestond al binnen de Allart als samenwerking rowans en sherpa's sinds 1981.

Is-stam-boel*v/h Jongerentak*

Opgericht: 1986

Bestaat uit jonge leiding en explorers die geen leiding zijn geworden.

R-team*v/h Plusscouts*

Opgericht: 2005

Als serviceteam voor de groep al eerder actief. Nu de plusscouts kring van de Allart.

Jongens

St. Jorishorde*v/h Welpen*

Opgericht: 1977

Armstrongtroep*v/h Verkenners*

Opgericht: 1978

Meisjes

Hokabokring*v/h Kabouters*

Opgericht: 1971

Troubadoursvendel*v/h Padvindsters*

Opgericht: 1973

Leeftijdsgroepnaam*Leeftijd*

5 - 7 jaar

7 - 11 jaar

11 - 15 jaar

15 - 18 jaar

18 - 21 jaar

21 jaar e.o.

Jamboree belevenissen

Maar liefst 18 Allart scouts/explorers gaan als jeugdlid naar de Wereldjamboree in Zweden in 2011. Als IST-er gaan er 3 leiding/explorers mee helpen de WJ2011 een succes te maken. Volg hun verhalen in het Wapen van Holy

Wereldjamboree

Laura Admiraal

Met een grote groep deelnemers van de Allart zijn we deze vakantie naar de Jamboree vertrokken. Maar voor dat de echte Jamboree begon hadden we een week lang voorreis in Denemarken. Dit was met het hele Nederlands contingent. Tijdens deze week hebben we veel leuke activiteiten gedaan. We hebben geklommen tussen de bomen, gesnorkeld en gevaren, Kopenhagen bezocht en Møns Klint(krijtrotzen) bekeken. Helaas hebben we bijna al deze activiteiten in de regen gedaan. Behalve het uitstapje naar Møns Klint. Juist toen scheen de zon terwijl we een gigantische trap op en af mochten lopen. Maar ondanks de weersomstandigheden hebben we het erg naar ons zin gehad. In de avonden werden er vaak bezoekjes naar andere Allart mensen gemaakt! Uiteindelijk vertrokken we naar de Jamboree in Zweden. Toen we aankwamen vielen de meeste monden open. We zagen een enorm groot terrein! En zo was eigenlijk de hele Jamboree....erg groots. Dat was duidelijk bij de opening toen we daar met ongeveer 40.00 man bij elkaar waren. De dagen

die volgden op de Jamboree waren erg leuk. De ene activiteit was wat leuker dan de andere, maar we vermaakten ons prima. Zo nu en dan kwamen er ook ouders op bezoek en konden we al onze verhalen kwijt. Een van de meeste bijzondere activiteiten was Camp in Camp. Met een patrouille van je groep ging je 1 nacht verblijven op een Zweeds scoutingterrein. Bij elke groep was een warm ontvangst en een leuke bonte avond met liedjes van de andere landen en een groot kampvuur. Het eind van de Jamboree was onvergetelijk. En geweldige sluiting in noodweer! Maar toen we toch al nat waren maakte het niet meer uit. We genoten van de sluiting met het spectaculaire vuurwerk. Daarna vertrokken we weer lekker naar Nederland.

<<

Honingdropjes op de Wereldjamboree

Sanne Vente

Wij, de honingdropjes, zijn natuurlijk naar de jamboree geweest er is van alles gebeurd tijdens de WJ. Tijdens onze voorreis in Denemarken zijn we elke dag weg geweest. Toen we aan kwamen, ergens in de ochtend, hebben we onze tenten opgezet en onze spullen uitgepakt. Die middag was er een spel voor mensen die meehielpen bij het smoelenboek. Daarmee kon je een activiteit winnen: kanoën, kajakken, pannenkoek bakken enzovoort. 's Avonds was er een barbecue voor het hele contingent.

Vrijdag gingen we naar een klimpark om tussen de bomen door te klimmen. Die middag hadden we geo-caching. Dat was rondlopen in een bepaald gebied, vragen oplossen en dan kreeg je coördinaten voor een plek. En dat allemaal in de regen.....

Zaterdag gingen we naar een middeleeuws museum. Dat was wel grappig: de mensen daar liepen ook allemaal in kostuum, alleen door de regen waren sommige voorstellingen afgelast.

Zondag deden we allemaal wateractiviteiten. We gingen: kajakken, in een speedboot, snorkelen en je mocht ook nog vrij zwemmen.

Maandag gingen we gezellig naar Kopenhagen waar we allemaal andere mensen ontmoetten die ook naar de jamboree zouden gaan. Dat was echt heel erg leuk.

Dinsdag zijn we naar krijtrotzen geweest, dat was heel erg mooi. 's Avonds was er feest waar je van alles kon doen.

Woensdag was het eindelijk zo ver. Na alles ingepakt te hebben gingen we eindelijk op weg naar de jamboree. Toen we daar aankwamen was het echt geweldig en we stonden echt te popelen om van alles en nog wat te doen, maar ja eerst moesten we ons terrein opbouwen. Daarna konden we gezellig loslopen.

Over de hele jamboree waren er een aantal activiteiten verdeeld: camp in camp/hike in camp, Dream, Earth, People en Quest. Bij camp in camp zat je 2 dagen ergens bij een scoutingkamp in Zweden zodat je zag hoe zij scouting spelen. Bij hike in camp had je een dagtocht, eigenlijk gewoon 1 dag hiken.

Bij Dream liep je 's avonds rond door een bos na te denken over je toekomst en hoe je wil worden. Bij Earth dacht je na hoe je kan meehelpen aan een beter milieu. Bij People leerde je meer over andere culturen en hoe je je moet gedragen daar. Bij Quest deed je allemaal activiteiten met je patrouille.

Voor de rest was de jamboree eigenlijk wat je er zelf van maakte: als je zin had om te swoppen pakte je je spulletjes en liep je naar het swop-gedeelte en als je honger had liep je naar één van de food houses om eten te halen en zo had je dat ook met andere dingen.

Zo ging het eigenlijk de hele jamboree door. Maar ja toen kwam het einde dus. Na de sluiting moesten we tot 3 uur 's nachts wachten tot we weg gingen.

<<

Bezoekersdag Wereldjamboree

Eric Winkel

Tijdens de Wereldjamboree zijn er ook dagen waarop je het terrein kunt bezoeken. Een aantal ouders van onze groep hebben deze mogelijkheid aangegrepen om naar Zweden af te reizen. Een korte of wat langere rondreis door Zweden met als afsluiting een bezoek aan de WJ.

Wij waren onder andere via Stockholm gegaan en hebben daar het werkpaleis van Koning Carl Gustav bezocht. Deze koning is erg betrokken bij scouting. We kennen hem nog als zeer enthousiaste bezoeker aan onze groep. De laatste zaal van het paleis die je kunt bezoeken is geheel geweid aan scouting en vooral aan het project "Gifts for Peace", waarvoor je als scout je kunt aanmelden als "messenger for peace". Een mooie opwarmer voor de bezoekersdag. Het bezoeken van een WJ is een echte aanrader. Het is heel indrukwekkend om te zien. Je komt eigenlijk in een middelgrote stad, waar alleen maar blije gezichten te zien zijn. Ondertussen ziet het er onoverzichtelijk uit, maar er blijkt toch goed over nagedacht te zijn, want al snel is er logica te ontdekken in het terrein, zeker als een goede gids (lees dochter of zoon) je rondleidt.

Het leuke was dat je het thema 'simply scouting' eigenlijk op het terrein terug kon zien. Het was heel open en daardoor kon je heel veel van het terrein

zien. Grote attractie voor de gasten was de uitkijktoren waar vanaf je een prachtig uitzicht over het terrein had. Het leek net een grote mierenhoop van bovenaf gezien.

Het is een heel bijzondere ervaring om een dag hier rond te lopen. Je krijgt een indruk van de WJ, maakt er een beetje deel van uit en begrijpt daardoor de verhalen van de kinderen beter. Al met al is het een dag van verwondering over andere culturen en mensen. En ook trots, dat zo'n grote groep van de Allart hier deel van uitmaakt.

<<

De Jamboree in Spring town!

Marloes Winkel

Een Jamboree is voor iedereen heel anders. In dit stukje zal ik dan ook voornamelijk schrijven hoe mijn Jamboree als IST-er was, voor verhalen van de andere IST-ers kun je natuurlijk altijd bij hun terecht. Ik had zelf een voorreis geregeld in Zweden. Op de Jamboree in Engeland 4 jaar geleden, heb ik een Zweeds meisje leren kennen die inmiddels een goede vriendin van me is. Samen met haar en een andere Zweedse vriendin heb ik die eerste week veel gedaan. Zo zijn we naar Stockholm geweest, naar het wereldberoemde Astrid Lindgrenpark en nog veel meer. Hoewel dat hartstikke leuk was, was de WJ natuurlijk waar we naar uitkeken. Samen met een scoutingvriend uit de Malediven van Ida, dat Zweedse meisje, en nog 3 Zweden zijn we de 25e juli naar Rinkaby afgereisd. We waren niet de enigen en begonnen de WJ met 2 uur wachten om in te checken. De feeling was er gelijk al. Onze Sami-tipi-tent stond heel snel en we konden het terrein gaan verkennen.

De volgende dag kregen we trainingen over ons werk en over het IST-er-zijn zelf. We zijn niet zomaar vrijwilligers, we moeten de jeugddeelnemers de tijd van hun leven bezorgen en ook wordt er aandacht besteed aan 'Safe from Harm'. Deze cursus hebben we allemaal moeten volgen ten behoeve van de veiligheid en het welzijn van de jeugddeelnemers. De 26e hadden we onze eigen opening, wat natuurlijk één groot feest was! We zijn met 10.000 en nergens anders in Europa zijn zoveel vrijwilligers bij elkaar. Konden we nu eindelijk onze weg overal vinden, de volgende dag waren we weer verdwaald want het terrein stond nu vol met tenten. Ja hoor, onze VIP's waren aangekomen!

Na de opening begon mijn werk. Ik was een

happyfire bij de nachtactiviteit Dream. Hier ervoeren de deelnemers het leven achterstevoren. Ze begonnen bij de dood en gingen via de twee aspecten van ouderdom (het kwijtraken van zintuigen en wijsheid), het volwassen leven, jeugd en kind zijn terug naar de geboorte. Mijn taak was rond te huppelen in het bos en ervoor te zorgen dat alle IST-ers wakker en vrolijk waren. We hielpen ze als dat nodig was, maar het was niet nodig en maakten een praatje met ze. Ik denk dat van alle baantjes er geen baan was waarbij je zoveel waardering terugkrijgt. Mensen keken serieus uit naar onze komst, want 's nachts werken valt niet mee. Vooral niet als je om 9 uur 's ochtends je tent uit moet omdat het er zo warm is. Dat zegt natuurlijk vooral iets over hoeveel geluk we gehad hebben met het weer (op de eerste twee dagen na).

Voor de IST-ers was er ook veel te doen. We konden ons inschrijven voor workshops en samen met mijn nieuwe Duitse vriendin Rike heb ik de dansworkshop gedaan.

>>

>> Schots, Roemeens, Braziliaans, niets was te gek voor mij en mijn danspartner uit Wales. Daarna hebben andere IST-ers ons nog dansen laten zien uit Italië, Zweden en Finland. Hartstikke leuk natuurlijk. We konden eten in de Dining Halls waarin ze 8000 man tegelijk kwijt konden. Het eten was van goede kwaliteit en het was daar eigenlijk altijd gezellig. Ook hadden wij in Spring Town, zoals het terrein van de volwassenen heette, als enigen het Italian Foodhouse tot onze beschikking. Sorry deelnemers, als jullie echte Italiaanse pizza's zochten, die hadden wij dus wel!

De 6 Dreamnachten en eigenlijk ook alle dagen vlogen voorbij. Samen met Ida heb ik nog een dag vrijwillig kaneelbullar (die beroemde Zweedse kaneelbroodjes) uitgedeeld aan deelnemers die

nieuwe vrienden hadden gemaakt. En toen was het alweer bijna voorbij... De sluiting was letterlijk spetterend. Maar niet alleen wij waren nat: Kate Ryan, Europe en de koning, allemaal waren we equally wet, zoals de koning dat zei. De dag daarna was iedereen ineens weg en was het weer moeilijk de weg te vinden. Gelukkig hadden wij nog een nacht om door te feesten en daar hebben we natuurlijk ook gebruik van gemaakt. Op het treinstation van Kristianstad hebben we geslapen en toen was het toch echt voorbij... Na nog een paar dagen Zweden moest ik toch echt weer terug. Toen ik in het vliegtuig zat vroeg ik me nog even af of ik misschien een inburgeringscursus moest volgen maar dat bleek gelukkig niet nodig te zijn...

<<

Je weet dat je op de WJ geweest bent als je ...

verzameld door Marloes Winkel

- al je gesprekken in het Engels begint en je daarna pas realiseert dat dat niet langer nodig is
- hele arm volhangt met armbandjes
- het liedje 'små grodorna' bijna kan dromen
- een duimtrofee in ontvangst kan nemen
- hele blouse volzit met geswopte badges
- je subkamp en veld noemt als antwoord op de vraag waar je woont
- het mist
- naar de wc bent geweest, of wilt eten, en je afvraagt waar de was-je-handen-zonder-water-zeep is
- tien minuten voor een lege wc wacht, gewoon omdat je het wachten inmiddels leuk vindt
- nog steeds iedere ochtend je das en ID-kaart om je nek wilt hangen
- je verbaast over het feit dat er geen rij voor de Albert Heijn staat
- soms nog steeds de neiging voelt keihard 'Safe from Harm!' te roepen en dan verwacht dat iemand antwoordt 'But who the hell is Harm?'
- portemonnee vergeet mee te nemen, want je had toch altijd je Eventcard bij je?
- enthousiast aan iemand vraagt of hij/zij Ninja/Samurai/Scorpions met je wil spelen en diegene geen idee heeft waar je het over hebt

<<

Zonder Allart-das

In deze rubriek willen we iedere keer een aantal leden van de Allart voorstellen. Vooral van A-team, leiding en bestuur. Op zaterdag zien we elkaar op de Allarthoeve en spelen daar het spel van Scouting. Maar wat doen al die mensen als ze hier niet zijn en hun Allart-das niet om hebben?

Allart zonder Allart-das

Eric Winkel

Alweer een speciale editie van de rubriek "Zonder Allart-das". We gaan ver terug in de tijd. Deze keer een "interview" met de man zonder wie de Allart-das nooit had bestaan: Allart Aegte Muyszoon.

Ben je al lang lid van de Allart?

Nee, ik ben nooit lid geweest van jullie scouting groep.

Maar waar kennen we je dan van?

Mijn echte naam is Allart Aegte Muyszoon, maar men noemde mij vroeger ook wel Allart van Heemstede

Waarom werd je zo genoemd?

Ik werd zo genoemd omdat mijn vader uit het geslacht van Heemstede kwam.

Over welke tijd hebben we het dan?

Ik ben geboren in 1290 en in 1342 overleden, dus ik ben 617 jaar voordat Scouting ontstond al geboren.

En wat heb je dan met de wijk Holy te maken gehad?

Ooit kwam ik in het bezit van de Sarijnehoeve, een boerderij bij Maasland, waarbij het landgoed en boerderij Holy ook hoorde. Zo werd ik eigenaar van Holy.

>>

>> Waar stond deze boerderij ongeveer?

De boerderij stond ongeveer op de plek waar het ziekenhuis gestaan heeft, vlak bij de grote weg waar nu nieuwe huizen gebouwd worden. Je kunt hier nog wel het hek zien dat vroeger voor boerderij Holy stond. Hierop kun je ook ons familiewapen zien.

Kun je vertellen wat Holy eigenlijk betekent?

Vroeger noemde men een hoge plaats aan soort brede sloot ook wel een 'hoge lede'. Het woord Holy is daar een verbastering van.

Heeft het Wapentje dat we op onze das dragen nog iets met jou of jouw familie te maken?

Ja, dat is afgeleid van het wapen van onze familie. Dat heeft een zilveren achtergrond, een rood vlak in de linkerbovenhoek en 7 rode merels zonder snavel,

ook wel een Merlet genoemd. Ik geloof dat jullie het altijd over de Allart eend hebben.

Is er nog iets wat we over jou of je familie moeten weten?

Ja, onze familie is tot 1614 eigenaar geweest van het landgoed. We hebben het toen verkocht aan ene Johan Basius.

<<

In deze rubriek kijken we terug in de tijd. Al sinds het begin van onze groep houden we middels jaarverslagen en het Wapen van Holy bij wat er zoal gebeurd of gebeurd is. Soms is het zo dat de geschiedenis zich herhaald, soms is het heel duidelijk dat de tijden veranderen.

Uit het Wapen van Holy van februari 1977

Eric Winkel

Zoals je in de rubriek "zonder Allart-das" kunt lezen is onze groep genoemd naar Allart van Heemstede, Heer van Holy.

In het Wapen van Holy van februari 1977 wordt uitgelegd waarom.

Voor velen tegenwoordig inderdaad maar een naam, maar je ziet dat er goed over is nagedacht.

"Waarom kozen wij Allart van Heemstede als naam voor onze groep?"

Omdat Allart van Heemstede, Heer van Holy, zijn winst van de heerlijkheid Holy voor een deel besteedde aan zijn leenheren, dus de boeren die voor hem werkten.

Hij gaf hen betere huizen, een hoger loon en persoonlijke aandacht.

Allart van Heemstede is een voorbeeld van samenwerking, belangstelling voor elkaar, dus niet alleen maar een naam."

<<

Kijk voor een actueel overzicht van alle Allart activiteiten de komende maanden op de kalender op onze website: www.allartvanheemstede.nl

September - november 2011

3 september
Groepsraad

10 september
Overvliegen

17 september
Geen opkomsten i.v.m. Scout-In

8 oktober
Groepsraad

15 oktober
JOTI (Jamboree-on-the-Internet)

12 november
Groepsraad

15 november
Regioraad

Wapenfeiten

Kalender